

Možnosti administratívnoprávneho a trestnopprávneho postihu na úseku ochrany zvierat v teórii a aplikačnej praxi

Mgr. SANDRA GESCHWANDTNEROVÁ

Katedra trestného práva, Právnická fakulta, UPJŠ,
Košice, Slovenská republika

DOI: <https://doi.org/10.24132/ZCU.NADEJE.2022.85-94>

Kľúčové slová:

animal, protection, criminal law, administrative law, environment

Úvod

Živočíšstvo každého druhu tvorí živú zložku životného prostredia, čím je reprodukcie schopným prírodným zdrojom. Historik Kornellskej univerzity Dominick LaCapra tvrdí, že 21. storočie bude storočím zvierat. Reflektujúc mnohé novely, navyše aj plánovanú veľkú novelu Trestného zákona, ktoré sa dotýkajú čoraz viac ochrany zvierat, je možné jeho slová čiastočne potvrdiť.

Problematika zvierat je dnes značne rozšírená, preto v prvej časti príspevku analyzujeme niektoré teoretické východiská a aspekty administratívnoprávnej roviny ochrany zvierat, ktoré následne premietneme do ich využitia v aplikačnej praxi. V súčasnosti je stále viac rozšírené aj nedovolené konanie a správanie voči zvieratám a preto je na mieste, v zmysle zásady ultima ratio, analyzovať možnosti postihu od miernejšieho, teda administratívnoprávneho postihu až po striktnejší, teda trestnoprávny postih. Vzhľadom na uvedené v druhej časti príspevku prechádzame do roviny trestného práva so zreteľom na ochranu zvierat

v zmysle teoretických vymedzení jednotlivých trestných činov páchaných na zvieratách. Následne nadväzujeme na ich evidenciu a stíhanie v aplikačnej praxi.

Teoretické východiská administratívnoprávneho postihu v kontexte ochrany zvierat

V Slovenskej republike neexistuje komplexná právna úprava ochrany zvierat, nakoľko je rozvetvená vo viacerých zákonoch a všeobecne záväzných právnych predpisoch.

Na oblasť správneho práva mala veľký vplyv novela zákona č. 39/2007 Z. z. o veterinárnej starostlivosti v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „zákon o veterinárnej starostlivosti“). Jej vplyvom sa Slovenská republika zaraďuje medzi kultúrne krajiny, ktoré už nepovažujú zviera za vec, ale za živú a cítiacu bytosť. Reflektovaná je aj v Občianskom zákonníku, ktorý už zaraďuje živé zviera medzi predmet civilnoprávnych vzťahov. Do prijatia novely právny poriadok Slovenskej republiky neupravoval v rámci civilnoprávnych vzťahov postavenie zvierťa špecificky. Zviera bolo chápané ako hnuiteľná vec, pričom sa nerešpektovali jeho osobitné vlastnosti. Novelizáciou Občianskeho zákonníka bol zakotvený osobitný význam a hodnota živého zvierťa ako živého tvora, ktorý je schopný vnímať vlastnými zmyslami a v civilnoprávnych vzťahoch mu je priznané osobitné postavenie.¹

Okrem vyššie uvedeného si novela dala za cieľ viacero oblastí na úseku ochrany zvierat.

S účinnosťou od 1.septembra 2018 bola zavedená povinná identifikácia (tzv. čipovanie) psov s víziou do budúcnosti odstrániť stav preplnenosti útulkov a s cieľom jednoznačne identifikovať majiteľa psa. Cieľom bolo aj znížiť riziko výskytu nelegálnych množiarňí, nakoľko povinnosť majiteľa psa spočíva v začipovaní svojho psa najneskôr do 12 týždňov od jeho narodenia. V prípade jeho predaja či darovania je potrebné tak vykonať ešte pred zmenou vlastníka. Informácie o psoch a ich držiteľoch budú zaznamenané v Centrálnom registri spoločenských zvierat (ďalej len „CRSZ“) veterinárnym lekárom, ktorý ich zaeviduje do 24 hodín od začipovania psa. Ak fyzická osoba nezabezpečí na svoje náklady trvalé označenie psa, orgán veterinárnej správy jej uloží pokutu 50,- EUR. Výška pokuty fyzickej osoby môže dosahovať až sumu 800 eur, ak vlastní

¹ Zákon č. 184/2018 Z. z.

psa nenahlási údaje o novom vlastníkovi psa do CRSZ alebo nenahlási úhyn registrovaného psa. Držiteľ zvierata je predovšetkým povinný zabezpečiť opatrenia na zabránenie úniku zvierata, jeho neplánovaného rozmnožovania alebo nežiaduceho rozmnožovania, v opačnom prípade sa dopúšťa priestupku. Fyzickej osobe bude uložená pokuta vo výške 400,- EUR až 1000,- EUR napríklad, ak:

- poruší zákaz týrania zvierat niektorým z vyčerpávajúcich spôsobov upravených v zákone o veterinárnej starostlivosti,
- šťve zviera proti zvieratú, cvičí alebo skúša zviera na inom zvierati alebo usmrtí zviera bez primeraného dôvodu,
- opustí zviera s úmyslom zbaviť sa ho (opustením zvierata sa nerozumie vypustenie voľne žijúceho zvierata do jeho prirodzeného prostredia) alebo nezabezpečí opatrenia na zabránenie úniku zvierata alebo jeho neplánovaného rozmnožovania alebo nežiaduceho rozmnožovania (zákon vymedzuje len povinnosť registrácie chovu hospodárskych zvierat a zákonné opatrenie na získanie vedomostí o tzv. množiarňach psov právne upravené nie je),
- dopuje zviera alebo mu podá omamnú látku alebo chemickú látku poškodzujúcu jeho zdravie, alebo mu navodzuje nefyziologický stav, alebo podá zvieratú potravu obsahujúcu látku alebo predmet, ktorý mu spôsobí bolesť, utrpenie alebo inak ho poškodí.

Dôvodová správa k účinnej právnej úprave hovorí o povinnej identifikácii psov, ako o účinnejšom prostriedku na zamedzenie nelegálneho množenia psov, v zmysle jasnej identifikácie a následnej postihnuteľnosti majiteľa psa.²

Novela zákona o veterinárnej starostlivosti navyše upravuje aj odchyt túlavých zvierat a ich umiestnenie do karanténnych staníc a útulkov pre zvieratá. Ministerstvo a obce zabezpečujú zriadenie alebo prevádzku karanténnych staníc a útulkov pre zvieratá alebo sa podieľajú na prevádzke karanténnych staníc a útulkov pre zvieratá.³

² Dôvodová správa k zákonu č. 184/2018 Z. z. Dostupné na: <https://www.nrsr.sk/web/Default.aspx?sid=zakony%2Fzakon&MasterID=6697>.

³ § 22 ods. 9 zákona o veterinárnej starostlivosti.

Aplikačná prax administratívnoprávneho postihu v kontexte ochrany zvierat

Ako už bolo vyššie spomenuté, cieľom zavedenia povinnosti identifikácie (či-povania) psa bolo znížiť riziko výskytu nelegálnych množiarní. Niektorí množitelia psov svoje nelegálne chovy zatvorili. Napriek uvedenému, sme sa v praxi nevyhli rôznym špekuláciám. Množitelia psov, ako predávajúci, často navrhujú stretnutia u veterinárneho lekára, kvalifikovaného k výkonu Komorou veterinárnych lekárov SR, ktorý priamo psa začipuje na meno kupujúceho do CRSZ, bez uvedenia mena predávajúceho. Slovenskej republike totiž patrí v Európskej únii prvá priečka v počte nelegálnych množiarní.⁴

Týranie zvierat sa tak tiež v praxi deje. Po nahlásení týrania zvierat je dnes už možné, aby do priestoru, v ktorom sa týrané zviera nachádza, vstúpili za asistencie polície inšpektori Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy a zviera odobrali. Avšak Regionálne veterinárne a potravinové správy v aplikačnej praxi nevyhnutne potrebujú posilniť kontroly a začať odoberať zvieratá z chovov, ktoré umiestnia do štátnych karanténnych zariadení. V Slovenskej republike dočasnú starostlivosť odchyteným, týraným alebo nelegálne preváženým zvieratám poskytujú len dve štátne karanténne stanice a to vo Veľkom Krtíši, ktorú prevádzkuje Regionálna veterinárna a potravinová správa Veľký Krtíš a spravuje Štátna veterinárna a potravinová správa Slovenskej republiky, a v Martine, ktorú prevádzkuje Regionálna veterinárna a potravinová správa Martin a spravuje Štátna veterinárna a potravinová správa Slovenskej republiky. V súčasnosti sa týrané zvieratá umiestňujú predovšetkým do útulkov neziskových organizácií a občianskych združení, ktoré v dnešnej dobe, spôsobenej ekonomickou krízou, bojujú s nedostatkom finančných prostriedkov oveľa viac, ako kedykoľvek predtým. Myslíme si, že ešte pred tým, ako je niečo právne upravené je potrebné vytvoriť adekvátne podmienky na to, aby to, čo zákonodarca hodlá právne upraviť mohlo byť aj realizovateľné v aplikačnej praxi.

Aplikačná prax je v mnohých ďalších smeroch ukazovateľom, že povinnosti či jednotlivé zákazy a obmedzenia kladené na majiteľov, resp. držiteľov psov sú často ignorované a neefektívne z hľadiska prevencie, preto sme do príspevku implikovali aj trestnoprávny postih súvisiaci s ochranou zvierat.

⁴ Agentúra SITA, odbor komunikácie agrozozoru.

Teoretické východiská trestnoprávneho postihu v kontexte ochrany zvierat

V trestnom práve sa zvierateľom rozumie pes, mačka, hospodárske zviera podľa zákona č. 194/1998 Z. z. o šľachtení a plemenitbe hospodárskych zvierat a chránený živočích držaný v zajatí podľa zákona č. 543/2002 Z. z. ochrane prírody a krajiny. Komparujúc s právnou úpravou Českej republiky, v zmysle ktorej je zvierateľom každý cicavec okrem človeka, je naša právna úprava reštriktívnejšia. Zvieratá sa ako živé organizmy vplyvom novely Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „TZ“) v súčasnosti považujú za súčasť životného prostredia.⁵ Trestný zákon v súlade so zásadou *nullum crimen sine lege certa* legálne upravuje vo svojej osobitnej časti skutkové podstaty trestných činov páchaných na zvieratách. Ide o trestný čin ohrozenia a poškodenia životného prostredia podľa § 300 TZ, trestný čin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 TZ, trestný čin týrania zvierat podľa § 305a TZ, trestný čin zanedbania starostlivosti o zviera podľa § 305b TZ a trestný čin organizovania zápasov zvierat podľa § 305c TZ. Uvedené trestné činy sú subsumované pod trestné činy proti životnému prostrediu v šiestej hlave, druhého dielu osobitnej časti TZ.

Legálnu definíciu týrania zvierat, utýrania zvierat a týrania zvierateľa zvlášť krutým a surovým spôsobom v Trestnom zákone nenájdeme. V uvedenom kontexte je potrebné aplikovať výklad § 22 ods. 2 zákona o veterinárnej starostlivosti, podľa ktorého sa týraním zvierateľa rozumie spôsobenie trvalého alebo dlhodobého poškodenia zdravia či poruchy správania, dopovanie zvierateľa či podanie omamnej látky, ktorá poškodzuje jeho zdravie, zasiahnutie do priebehu pôrodu spôsobom, ktorý zväčšuje bolesť alebo poškodzuje zdravie zvierateľa, obmedzenie výživy a napájania zvierateľa, čím sa poškodzuje jeho zdravotný stav a pod. Avšak v súvislosti s absenciou legálnej definície týrania môžeme dospieť k aplikačným problémom z hľadiska posúdenia konania páchatela, ktorý by konal v skutkovom omyle. Ak by páchatel konal v pozitívnom skutkovom omyle, ktorý spočíva v predstave, že konanie páchatela možno z hľadiska objektívnej stránky subsumovať pod pojem „týranie zvierat“, ale v skutočnosti okolnosť zakladajúca trestnosť neexistuje, má to vplyv aj na trestný postih páchatela. V tomto prípade možno hovoriť o omyle trestnom len ako nespôsobilý pokus, napr. pokus nespôsobilými prostriedkami (ako príklad uvádzame podávanie

⁵ Zákon č. 288/2020 Z. z.

ľudskej stravy zvieratám, kedy je páchatel' v mylnej predstave, že ľudská strava môže zvieratú uškodiť a zároveň, že jeho konanie môže byť charakterizované ako „ týranie zvierat“).

Protichodnou je situácia konania páchatela v negatívnom skutkovom omyle, kedy sa páchatel' domnieva, že neexistuje skutočnosť zakladajúca trestnosť činu, ale v skutočnosti existuje. Páchatel' nemôže byť zodpovedný za úmyselný trestný čin ani za trestný čin spáchaný z vedomej nedbanlivosti, nakoľko v oboch prípadoch páchatel' musí vedieť, že skutočnosti tvoriace znaky trestného činu sú aspoň možné, pričom v uvedených prípadoch to nevie. Páchatel' však môže byť zodpovedný za trestný čin spáchaný z nevedomej nedbanlivosti alebo môže byť aj beztrestný (ako príklad uvádzame rôzne kozmetické úpravy na zvieratách zo strany ich majiteľov, ktoré hraničia s dovoleným konaním).

Utýraním zvierata sa rozumie privodenie smrti zvierata v dôsledku bolestivého alebo iného krutého, surového alebo trýznivého spôsobu konania spôsobeného človekom. Utýraním rozumieme aj prípady, kedy zviera prežije, ale je nevyhnutné vykonať eutanáziu z dôvodu následkov utrpenia.⁶ Toto vymedzenie reaguje na tzv. travičov a prípady otrávenia zvierat, kedy boli nájdené nálezy otravy či žiletiek na verejných priestranstvách a iných predmetoch v potrave.

Výklad slovného spojenia „týranie zvierata zvlášť krutým a surovým spôsobom“ aj napriek skutočnosti, že ide o normatívny znak skutkovej podstaty trestného činu, v právnej úprave zakotvený nie je. Ani aplikačná prax túto právnu otázku doposiaľ nezodpovedala. Podkladom pre kvalifikáciu „ týrania zvlášť krutým a surovým spôsobom“ je v praxi znalecký posudok, ktorý vypracúva znalec z odboru veterinárstva. Otázka „týrania zvierata zvlášť krutým a surovým spôsobom“ je otázka právna, ktorú zodpovedajú v predsúdnej časti trestného konania orgány činné v trestnom konaní v súdnej časti trestného konania súd.

Špecifikom trestného činu zanedbania starostlivosti o zviera podľa § 305b TZ je skutočnosť, že ho je možné spáchať čo i len na jednom zvierati a priamo nadväzuje na trestanie recidívy. Relatívne novým je trestný čin organizovania zápasov zvierat podľa § 305c TZ, ktorý bol do TZ implementovaný už spomínanou novelou, realizovanou zákonom č. 288/2020 Z. z.. Jeho zakotvením je trestná nie len organizácia zápasov medzi zvieratami či štvanie zvierata proti zvieratú, cvičenie zvierata na zvierati, chov, držbu alebo obchodovanie na ten účel, ale aj samotnú účasť na takomto organizovanom zápase zvierat.

⁶ § 22 ods. 3 zákona č. 39/2007 Z. z. o veterinárnej starostlivosti v znení neskorších právnych predpisov.

Trestný čin týrania zvierat, trestný čin zanedbania starostlivosti o zvierat a trestný čin organizovania zápasov zvierat sú z hľadiska závažnosti prečinmi vo svojich základných aj v kvalifikovaných skutkových podstatách, ktorých horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody nepresahuje hranicu piatich rokov. Z hľadiska trestania preto prichádza do úvahy aj uloženie alternatívnych trestov (napr. trest povinnej práce alebo peňažný trest a pod.), nakoľko trest odňatia slobody súd musí uložiť len v prípade, ak odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorého horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov.

Trestný zákon vo svojom normatívnom znení upravuje aj inštitút mimoriadneho zníženia trestu, ktorý môže byť aplikovateľný aj v oblasti trestných činov páchaných na zvieratách. Tento inštitút má len fakultatívnu povahu. Nevzťahuje sa na všetky tresty, ktoré je možné uložiť podľa Trestného zákona, ale vzťahuje sa len na trest odňatia slobody, trest zákazu činnosti, trest zákazu pobytu a trest vyhostenia. Navyše zákonodarca stanovil aj zákonné limity, čo do dĺžky trvania jednotlivých trestov.⁷

Posledný inštitút, ktorý v krátkosti spomenieme, z hľadiska trestania páchatelov prostriedkami trestného práva v kontexte ochrany zvierat, predstavuje inštitút upustenia od potrestania páchatela. Tento inštitút sa viaže výlučne na prečiny a podstatou tohto výchovného inštitútu je, že sa jeho páchatel síce uzná za vinného, ale neuloží sa mu trest, za predpokladu kumulatívneho splnenia podmienok ustanovených v § 40 TZ.

Aplikačná prax trestnoprávneho postihu v kontexte ochrany zvierat

S cieľom zistenia trestnoprávneho postihu na úseku ochrany zvierat v aplikačnej praxi sme vychádzali zo štatistík Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky a Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.

⁷ Pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť:

- trest odňatia slobody kratší ako dva roky, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň päť rokov,
- trest odňatia slobody kratší ako šesť mesiacov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody menej ako päť rokov, a
- trest zákazu činnosti, trest zákazu pobytu a trest vyhostenia na dobu kratšiu ako šesť mesiacov.

Trend vývoja trestného činu týrania zvierat v období rokov 2009–2020 pomaly stúpal. Od roku 2009 do roku 2015 bolo evidovaných do 30 trestných činov týrania zvierat za rok. V roku 2018 evidencia stúpla na 40 trestných činov a v roku 2019 evidencia dosahovala 63 trestných činov.⁸

Prihliadnuc na štatistiky kriminality v Slovenskej republike, zverejnené Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, sme sa bližšie zamerali na kriminalitu páchanú na zvieratách za predchádzajúci kalendárny rok 2021. Dospeli sme k záveru, že počet zistených trestných činov smeroval len k trestnému činu týrania zvierat podľa § 305a TZ. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky však pri zhotovovaní štatistík stále uvádza pri trestnom čine týrania zvierat § 378 TZ, ktorý bol vypustený v dôsledku novelizácie TZ, a to zákonom č. 288/2020 Z. z. Novelizácia mala za následok zmenu systematického zaradenia trestných činov páchaných na zvieratách z deviatej hlavy osobitnej časti TZ do šiestej hlavy, druhého dielu osobitnej časti TZ s názvom trestné činy proti životnému prostrediu. Počet zistených trestných činov týrania zvierat za sledované obdobie bol 73, čo je v priemere 6 trestných činov týrania zvierat za mesiac. Objasnenosť v jednotlivých mesiacoch sledovaného obdobia je príliš nízka, avšak dodatočná objasnenosť sa v zmysle štatistík rovná počtu zistených trestných činov.⁹ Nulová evidencia trestného činu zanedbania starostlivosti o zviera je trendom nie len počas sledovaného obdobia, ale aj počas predchádzajúcich rokov. Pri trestnom čine organizovania zápasov zvierat je nulová evidencia podľa nášho názoru dôsledkom skutočnosti, že daný trestný čin bol do Trestného zákona zaradený pomerne nedávno, vplyvom novely Trestného zákona č. 288/2020 Z. z.

Berúc do úvahy nie len mieru evidencie a objasnenosti trestných činov, ale aj mieru trestania, bolo podľa štatistík Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky v období od roku 2010 do roku 2017 v Slovenskej republike nepodmienečne odsúdených za trestný čin týrania zvierat iba šesť ľudí. Za rok 2017 bolo odsúdených iba deväť ľudí, z toho siedmim z nich bol trest odňatia slobody podmiennečne odložený a dvom bol uložený trest povinnej práce. Za zanedbanie starostlivosti o zvieratá, čo bolo trestným činom podľa vtedajšej právnej úpravy, ktorý predstavuje katastrofálnu podvýživu alebo neriešený žalostný zdravotný stav, nebol odsúdený nikto.¹⁰

⁸ Štatistika kriminality v Slovenskej republike. Dostupné na: <https://www.minv.sk/?statistika-kriminality-v-slovenskej-republike-xml>.

⁹ Štatistika kriminality v Slovenskej republike za rok 2021. Dostupné na: https://www.minv.sk/?statistika_kriminality_v_SR_za_rok_2021_xml.

¹⁰ Zvierací ombudsman.

Záver vyplývajúci zo sledovaných štatistik je nízky počet zistených a objasnených trestných činov a potrestaných páchatelov aj napriek množstvu týraných a opustených zvierat.

Ich počet je tak vysoký, že kapacity pre ne v karanténnych staniaciach nie sú dostatočné v podmienkach Slovenskej republiky. Takmer 65 % všetkých týraných zvierat tvoria psy a zaujímavým faktom je, že slovenskými útulkami prejde ročne aj niekoľko tisíc týraných a nechcených zvierat, pričom počet zistených trestných činov nedosahuje ani úroveň niekoľko stovák prípadov.¹¹ Stále pretrvávajúcim problémom je vysoká latencia a absencia súčinnosti kompetentných orgánov. Aj napriek skutočnosti, že od roku 2020 začali na krajskej úrovni Policajného zboru fungovať špecializované policajné oddelenia zamerané na odhaľovanie environmentálnej kriminality a na ich úrovni aj vyšetrovatelia zameraní na environmentálnu kriminalitu, ochranári tvrdia, že podceňovanie a nezájum od strany orgánov činných v trestnom konaní stále pretrvávajú.

Dlhodobou problematikou nelegálneho množenia zvierat za účelom dosahovania zisku, čo predstavuje medzeru v trestnom práve. Týranie zvierat či zanedbanie starostlivosti o zviera je možné subsumovať pod národnú environmentálnu kriminalitu, ktorá nepresahuje hranice jedného štátu. Pri nelegálnom množení zvierat a obchodovaní s nimi v našich podmienkach hovoríme o nadnárodnej (medzinárodnej) až globálnej (celosvetovej) kriminalite, ktoré presahujú hranice jedného štátu.¹² Slovenská republika je významným producentom spoločenských zvierat, obzvlášť psov, ktoré vyváža do ostatných krajín Európskej únie. V západných krajinách sa kúpna cena psov pohybuje až na úrovni tisícok eur, pričom v Slovenskej republike kúpna cena predstavuje niekoľko stovák eur. Je zrejmé, že páchatelov pomerne vysoký zisk láka, prihliadnuc na absenciu efektívnych mechanizmov potrestania ich protiprávneho konania.

Veľká novela TZ, ktorá je predmetom medzirezortného pripomienkového konania, sa dotýka aj trestných činov proti životnému prostrediu a to najmä nelegálneho predaja zvierat. Navrhuje sa zavedenie novej skutkovej podstaty trestného činu porušovania ochrany zvierat, ktorého objektívnu stránku by mal tvoriť dovoz, vývoz, preprava, kúpa, predaj, držba, chov alebo iné nakladanie so zvieratami vo väčšom rozsahu. Táto zmena je podľa nášho názoru úplne na

¹¹ Vlastná štatistika.

¹² KIŠŠOVÁ, M., JURISOVÁ, M. 2022. Kriminológia – osobitná časť. 2. diel. Bratislava: Akadémia Policajného zboru v Bratislave, 2021, s. 15. ISBN 978-80-8054-933-6.

mieste, nakoľko efektívny administratívnoprávny postih nelegálneho množenia a predaja zvierat za účelom dosahovania zisku absentuje. Trend vývoja nedovolených konaní voči zvieratám každoročne stúpa a preto je trestnoprávny postih z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie v uvedenom kontexte na mieste.

Abstract

Possibilities of administrative and criminal sanctions in the area of animal protection in theory and application practice

The paper deals with the fine line between administrative and criminal sanctions in the area of animal protection. It points to the theoretical starting points of both legal branches and compares them with the problems of application practice. Crime committed in the area of animal protection is increasing every year, which is beginning to be reflected in its registry which is slowly rising. On the contrary, the number of convictions of the perpetrators of these cruel crimes is still freezing.

In the paper, we will not forget the planned changes in the context of animal protection, reflecting the major amendment of the Criminal Code. With the planned amendment to the Criminal Code, we will reach the criminalization of illegal animal reproduction for the purpose of making a profit, which we consider beneficial.